

Vostés no volen, no volen saber què ha passat o on ha estat el focus de contagi. Vostés el que volen és criminalitzar el femi-nisme. I ací tenen enfront un govern que té clar que el femi-nisme és un dels avanços més grans que la història contem-porània ha produït, tant per a les dones com per als hòmens i en eixa línia anem a seguir treballant. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Continuarem amb la sessió.

Senyora Llanos, té vosté la paraula.

La senyora Massó Linares:

Gracias.

Hace unos días hemos conocido otro golpe más a la escuela concertada y, por desgracia, no será el último. La situación en la que se encuentra la educación concertada es dramática y puede serlo mucho más, dependiendo de cómo se desarrolle el próximo inicio de curso. Si se pierde la concertada, perdemos la libertad.

El gobierno central destinará a educación 2.000 millones para afrontar los problemas producidos por la COVID-19, pero solo para la enseñanza pública.

Alrededor del 25 % de los alumnos en la Comunidad Valenciana estudian en escuelas concertadas.

Teniendo en cuenta que el gobierno central no destina un solo euro a la educación concertada para hacer frente a los problemas del coronavirus, su gobierno, que siempre ha dicho que su objetivo era no dejar a nadie atrás, ¿piensa dar algún tipo de ayuda extra a la concertada de cara al próximo curso o va a dejar a los alumnos de la educación concertada atrás? ¿Va a dejar atrás a cada 1 de 4 alumnos que estudian en la concertada?

Nos acaba de decir esta mañana..., nos hablaba el señor Soler de que lo que los hermanos del *president* Puig esta-ban haciendo era prácticamente un acto de máxima entrega y generosidad hacia Morella. A ver si alguna vez ese acto de máxima entrega y generosidad de su Consell se dirige hacia la educación concertada.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller d'Educació, Cultura i Esport, senyor Marzá.

Quan vosté vullga, està en l'ús de la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Bon dia.

Senyora diputada, bon dia.

Mire, vull dir-li que estaria bé que, abans de fer les seues aportacions o les seues preguntes, parlara amb el sector. Perquè el mateix sector de la concertada ha alabat i ha dit que són molt positives totes les mesures que estem fent. De fet, en la darrera reunió que vam tindre per a preparar l'inici de curs, les seues manifestacions van ser molt favorables a l'organització. De fet, van assegurar que érem l'únic territori que estava contant amb ells també en la presa de decisions.

I estaven contents i estaven tranquils perquè sabien que el servei públic educatiu –el conjunt del servei públic, tant si és titularitat privada com si és titularitat pública– rebrà als seus xiquets i xiquetes en les millors condicions, com he dit abans, sanitàries, perquè siguen centres segurs, amb la màxima presencialitat possible i trencant l'esclatxa social.

Efectivament, sense deixar a ningú enrere. Tampoc als fills de les famílies que, encara que els feren test cada dia, es podrien contagiar en un «manifestódromo» d'eixos que vostés munta-ven en Madrid abans, en fase 0.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Continuarem amb la sessió de control. Ara la pregunta que formula la il·lustre síndica del Grup Parlamentari Unides Podem al president del Consell, la diputada Naiara.

Quan vosté vullga, senyoria, té la paraula.

La senyora Davó Bernabeu:

Gràcies, president.

Bon dia, president.

Bon dia, senyories. Benvolguda premsa.

En aquests moments tan complicats ens estan exigint treure el millor de nosaltres, encara que d'alguns i algunes estan traient el pitjor. I hem de treure el millor de nosaltres perquè tenim davant nostre el repte d'una dècada.

Vosté, president, ens ha dit en nombroses ocasions que hem de passar d'un moment valencià a un temps valencià i estem d'acord. Estem d'acord perquè la reconstrucció valenciana ha d'inaugurar un nou temps valencià. I aquest temps ha de passar de les paraules als fets i, per això, necessitem definir què és un temps valencià.

I un temps valencià ha de ser un temps de valentia, de polítiques innovadores al servei de les majories i, sobretot, d'apoderament popular. El neoliberalisme i l'austeritat van patir una derrota econòmica el 2010, una derrota en una crisi inesperada. Una crisi financera que ningú s'imaginava i que va colpejar amb molta duresa al nostre poble, amb molta duresa, encara en patim de les conseqüències.

Les receptes d'austeritat van fracassar completament. I mai oblidarem, sobretot el poble, que es van rescatar als bancs amb diners públics: 60.000 milions d'euros que totes les espanyoles i els espanyols mai van ser retornats. Al 2010 l'austeritat va patir una derrota econòmica, però ara, al 2020, l'austeritat ha patit una derrota cultural.

Ningú defensa ja hui la llei de la selva, la llei del *sálvese el más fuerte*. Tots defensem i tots hem vist com és allò públic, allò comú, el que és la garantia de protecció de totes nosaltres. L'estat, els governs, han eixit per a protegir a la ciutadania, per salvar a les empreses, als treballadors i les treballadores, per a protegir-nos a totes i a tots.

Deia, fa poc temps, Vallín que la por a morir convertia als ateus a creients; doncs, en aquesta epidèmia, la por a morir a convertit als neoliberals en keynesians.

Estem davant de la fi d'un món i al País Valencià i amb aquest govern valent va liderar des de fa 5 anys les mesures més valentes. Aquest 2020 hem pogut aprovar la llei més ambiciosa contra el joc i contra la ludopatia, també un decret contra els fons *buitre* i mesures extraordinàries en ERTO, en autònoms, en mesures educatives. Hem estat avantguarda i continuem sent avantguarda de tota Espanya i és l'hora d'empedrar un nou camí cap a la reconstrucció completa de la nostra terra.

Ara mateix, fa tres mesos, els mercats financers s'enfonsaven i deixaven tirades a les nostres societats en els moments més complicats. Els bancs han sigut una volta més els que més obstacles han posat a la gent en allò de les moratòries del pagament de les hipoteques que havien aprovat els nostres governs. Una vegada més la banca volia aprofitar-se dels moments més difícils i fer negoci i retallar els nostres drets.

Hem de passar pàgina d'aquest vell model de fracàs que posa l'economia per damunt de la vida. La pandèmia ens ha ensenyat que les privatitzacions han fracassat, la pandèmia ens ha ensenyat que el mercat ha fracassat com a garantia de protecció.

I per això, president, hem d'avançar cap a una banca pública, hem de fer camí cap a una banca pública valenciana. Sabem que l'Institut Valencià de Finances està avançant molt en la línia correcta, però necessitem anar un pas enllà i tindre una banca pública moderna, sòlida, ferma, capaç d'impulsar el finançament productiu de la nostra terra.

No sols perquè ho digam nosaltres, no perquè pugam apostar aquest govern per ell; el propi Banc d'Espanya advertix des de fa anys que la baixa inversió pública llastra la dinamització i la innovació empresarial, diu: «La inversió és un element fonamental tant de la dinàmica cíclica de l'economia com del creixement econòmic a llarg termini».

I, a més, ens recomana que en el curt termini, si ho fem d'una forma àgil, podria ser un bon instrument discrecional

d'estabilitat macroeconòmica i amb un efecte multiplicador en la demanda.

Podríem dir que les institucions públiques emprenedores podrien mesurar la confiança en el seu poble en funció de la inversió que li destinen a ell. I, com que aquest govern i aquest parlament confia en el seu poble, devem d'anar fent passos cap a aquesta banca pública. Hem demostrat que quan hi ha recursos i quan hi ha confiança sempre responem, tenim l'exemple de les noves proves de la COVID en temps rècord i que podrien estalviar milions d'euros.

Enfront d'aquells que continuen demanant rebaixes fiscals indiscriminades, que segons la FEDEA no estan funcionant i són un forat per on cauen els recursos públics a les butxaques més acabalades, que fan que al final el nostre sistema públic no tinga recursos suficients ni per a sanitaris, ni per a habitatge, ni per a producció; nosaltres proposem donar-li un impuls a la inversió pública.

La banca pública seria eixe element que ens recordaria a totes i a tots i recordaria al nostre poble, eixe que està alçant el País Valencià amb moltíssimes incerteses però que cada dia espenta per un lloc millor, que espentem amb ells i que confiem amb ells. I, a més, continuariem sent exemple per a tota Espanya; exemple capdavanter, pioners, avantguarda, com està sent aquest govern al llarg dels últims mesos.

Per això li pregunte, senyor president, per la creació d'una banca pública per a la nostra reconstrucció? *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Una vegada formulada la pregunta contestarà el president del Consell a la qüestió plantejada per part de la síndica del Grup Parlamentari Unides Podem.

President, quan vosté vullga, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyora Davó, per la seua intervenció i per la seua pregunta.

Jo compartisc en gran mesura el diagnòstic del que va passar i la resposta que hem de donar, que ha de ser una resposta diametralment distinta. Perquè si no fem una resposta distinta tornarem a concloure en processos, sobretot, de desafecció, de desigualtat, de –en definitiva– falta d'equitat.

Les conseqüències econòmiques i socials de la lluita contra la pandèmia han mostrat que, efectivament, són necessaris governs –que alguns dien que havia que dinamitar-los–, és necessari que hi hagen estructures potents de l'estat i és necessari que hi haja equilibris per tal de poder desenvolupar una institucionalitat decent, una institucionalitat profundament democràtica.

En eixe sentit, crec que quan arribarem al govern de la Generalitat, al 2015, el sistema financer valencià havia patit una enorme desfeta. Clar, hi ha gent que vol esborrar la història. I, la història, és molt important saber el que ha passat. La Comunitat Valenciana tenie dos de les grans entitats financeres espanyoles: tenie la CAM i tenie Bancaixa. I ahí hi havia una participació pública important, i ahí qui posava i llevava als presidents de torn era el govern de la Generalitat del moment.

Sense que hi haguera intervencionisme, perquè moltes vegades quan es parla d'economia es diu que l'esquerra sempre vol que hi haja intervenció. No, no, és que en la dreta, ací en l'economia hi ha hagut més intervencionisme que mai. I en el sistema financer ja..., (*aplaudiments*) en el sistema financer fou terrible i portaren a la ruïna.

I jo, en eixe sentit, de vegades he mantingut una certa discrepància amb alguns membres de Podem –discrepància, diguem-ne, en positiu– però diferència en el sentit de que, clar, quan es va rescatar Bancaixa o es va rescatar la CAM, es va rescatar també en gran mesura a molts de valencians i valencianes. Per tant, era necessari fer-ho, era necessari fer-ho. Altra cosa és, després, com s'ha gestionat, com s'ha gestionat.

Però és que la desfeta terrible que van fer és increïble, el que van fer ací va ser terrible. Perquè eixes entitats financeres quan estaven gestionades amb un govern progressista anterior és que havien crescut, havien ampliat, no hi havia problema. Però el problema és quan es van utilitzar eixes caixes per a coses que no era decent.

Però bé, nosaltres arribarem al 2015 en esta qüestió i a més ens trobarem dos instruments profundament danyats. Perquè sí que també hi havia instruments públics per part de la Generalitat: estave l'IVF i estave la Societat de Garanties Recíproques, dos instruments positius per a l'empresa.

Però, què va passar? Que la teoria va ser exactament la mateixa, van fer el mateix. I què ens vam trobar? Ens vam trobar que l'IVF tenia un forat de 665 milions d'euros, eixa era la realitat. Per què? Doncs, perquè s'havien donat a empreses múltiples i diverses –que alguns les coneixen bé, alguns les coneixen molt bé algunes empreses que se'ls va donar– i no van pagar mai. I aleshores es va generar eixe problema greu, també, de reputació per al propi institut valencià.

¿I què li vaig a contar de la Societat de Garantia Recíproques que estave absolutament arruïnada i que ha costat molt el que pugue tornar a ser útil per a les xicotetes i mitjanes empreses?

Des d'esta perspectiva..., mire, li vull dir alguna dada. Per exemple en l'any 2014 l'IVF no atorgà ni un sol crèdit perquè la desfeta havia sigut total. Ara injectarà el banc públic valencià –que té eixa consideració malgrat les seues limitacions–, injectarà 200 milions a més de quatre-cents empreses, autònoms i entitats. És a dir, de zero euros a zero empreses a 200 milions i 400 empreses beneficiades.

Efectivament, en estos moments l'IVF ja està sent un instrument útil: 298 préstecs per un import de 174 milions en este moment; en molts casos ajudant també a tot el que és el

tercer sector, que és fonamental; amb tot el grup de micro-crèdits, 70 entitats sense ànim de lucre s'han beneficiat d'eixa acció.

Per tant, estem en el camí correcte però hem de fer les coses bé. Hem de fer les coses bé i no podem anar més enllà del que podem. Perquè tenim un problema, a més, de finançament i tenim una necessitat de que l'ICO ajude més i es descentralitze en gran mesura, que és el que volem, perquè tinguem les garanties suficients per fer més fort el banc públic valencià.

Però jo crec que eixe és el sentit positiu d'abans, del que s'està produint en estos moments. De fet, també vull dir-li que, gràcies també a alguns dels instruments –allò que diuen els xiringuitos– com per exemple l'Agència Tributària Valenciana, hui ja el conseller d'economia ha començat i ha pogut finalment, després de tindre totes les dades corresponents, assignar les ajudes per als ERTO.

Això és el que tenim, són els instruments. Quan diuen que desapareguen els xiringuitos el que volen és que desaparegue la fortalesa de la Generalitat i en això no anem a contribuir en absolut, ni ara ni mai.

Moltes gràcies. (*Applaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Senyories, amb esta resposta finalitzem el punt huité de l'ordre del dia i passariem a votació.

Passariem... No han posat el... Anem a passar a votació les iniciatives substanciades en els punts primer a seté de l'ordre del dia.

Els recorde que per a la votació del punt sisé –els ho indicaré– el dictamen de la Comissió d'Economia, Pressupostos i Hisenda requereix per a la seua aprovació, d'acord amb la disposició final segona del nostre reglament, majoria absoluta.

La votació es fa de manera presencial i ordinària pels diputats i diputades presents i telemàtica per a la resta.

Senyories, anem a passar a votació. Tenen vostés, els síndics dels grups, la votació telemàtica que s'ha produït d'acord amb l'acord unànime que tinguérem sobre esta qüestió. I, senyories, anem a passar a votació.

Senyories, anem a votar, en primer lloc, el punt primer – que abans era el quart– que és la proposta de creació d'una comissió d'investigació per aclarir els motius de l'aparició d'un gran nombre d'ordinadors portàtils en la conselleria de sanitat. Una iniciativa que ha presentat el Grup Parlamentari Popular. Els informe que s'han exprimit 23 vots a favor –telemàticament– 36 en contra i 14 abstencions. Senyories, anem a votar a mà alçada.

Vots a favor d'esta iniciativa? 6. Abstencions? 2. Vots en contra? 16. 16, que se sumen...